

РЕШЕНИЕ

№ 165

гр. Ловеч, 29.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОВЕЧ, I СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МАРИЯ Д. ШОЛЕКОВА

при участието на секретаря Преслав В. Петров
като разгледа докладваното от МАРИЯ Д. ШОЛЕКОВА Административно наказателно дело № 20214310200919 по описа за 2021 година

С наказателно постановление № 573072 – F592868/20.04.2021 г. на М.Д.К. – Началник на Отдел „Оперативни дейности“ - Велико Търново в ЦУ на НАП, е наложена на основание чл. 185, ал.1, пр.2 от ЗДДС имуществена санкция в размер на 700. 00 /седемстотин/лева на ”К.Ф.С.“ ООД, представлявано от П.Ц.Н. и Р. Н. П., за това, че при извършена проверка на 13.02.2021 год. в търговски обект по смисъла на §1, т.41 от ДР на ЗДДС, студио „фризьорски и козметични услуги“, находящ се в гр.Ловеч, ул.“Р.К.“№3, експлоатирано от „К.Ф.С.“ ООД е установено, че не за всяка извършена продажба, заплатена в брой се издава фискална касова бележка от фискалното устройство. На 13.02.2021 г. в 13:25 ч. е осъществен разговор по телефон с Р. Н. П. за предлаганите козметични продукти в обекта, направена е поръчка на 1/един/брой „Хидроколагенов гел“ за лице от 120 мл на стойност 30.00 лв. В 14:20 ч. на място в обекта е закупен поръчаният продукт, сумата е заплатена в брой от К. К. С. – инспектор по приходите на Р. Н. П.-представляваща и работеща в обекта, която прие плащането, но не издаде фискален касов бон/ФКБ/ от наличното и работещо в обекта фискално устройство модел „DATECS-DP 150”, с регистрационен номер 4415610 от дата на регистрация 01.06.2020 г. в НАП, с индивидуален номер/ИН/ на ФУ DT836383 и ИН на фискална памет 02836383. В 14:30 ч. след легитимация и започване на същинската проверка е

издадена разпечатка от КЛЕН/контролна лента на електронен носител/, както и дневен отчет, от които е видно, че за деня 13.02.2021 г. са регистрирани два броя фискални касови бонове с наименование на заплатените услуги съответно в 11:03:36 и 14:18:02 ч., което представлява нарушение на чл.25, ал.1, т.1 от Наредба №Н-18/13.12.2006 г. За регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин. За установените факти и обстоятелства е съставен Протокол сер.АА № 0449498/13.02.2021 г., подписан без възражения, съставен на основание чл.110, ал.4, във връзка с чл.50, ал.1 от ДОПК.

Недоволен от наказателното постановление останал жалбоподателят „К.Ф.С.“ ООД, представлявано от Р. Н. П., който го обжалва в срок и излага, че АУАН и НП не отговарят на законовите изисквания, което води до тяхната незаконосъобразност. Сочи, че за да бъде извършена законосъобразно контролна покупка тя следва да отговаря на конкретни законови изисквания и тъй като такива липсват в закона е посочено, че те се извършват съгласно чл.31, ал.5 от Наредба №Н-18/13.12.2006 г. на МФ при условия и ред, определени от изпълнителния директор на НАП. Счита, че дадената правна квалификация на нарушението е непълна и е следвало като нарушена норма да се посочи разпоредбата на чл.118, ал.1 от ЗДДС, както и че неправилно наказващият орган е приел, че не са налице предпоставките на чл.28 от ЗАНН, като излага съображения за маловажност на случая. Изтъква, че с оглед датата на връчване на НП, датата на издаването му е недостоверна и същото е издадено след изтичане на 6 месечния срок. Поради изложеното моли съда обжалваното наказателно постановление да бъде отменено и алтернативно да бъде изменено относно размера на наложената санкция, като същата бъде намалена до законоустановения минимум от 500 лв, като претендира и направените по делото разноски.

В съдебно заседание за жалбоподателя, редовно призован се явява адв.И.К., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения и моли НП да бъде отменено, като се присъдят направените по делото разноски. Представени са писмени бележки в указания от съда срок.

Ответникът - ТД на НАП – Велико Търново, редовно призован се представлява от юриск.И., която моли жалбата да бъде отхвърлена, като

недоказана и неоснователна, а НП потвърдено, като претендира присъждане на разноски в размер на 100 лв. юрисконсултско възнаграждение и оспорва искането на другата страна за присъждане на допълнително възнаграждение за явяване в съдебни заседания. Представени са писмени бележки в определения от съда срок.

От събраните по делото писмени доказателства, от показанията на свидетелите К.С. и Д.Д., както и от становището на процесуалните представители на страните, съдът приема за установена следната фактическа обстановка:

На 21.02.2021 г. бил съставен Акт № F 592868 за установяване на административно нарушение от свид.К.С., в присъствието на св. Д.Д., срещу „К.Ф.С.“ ООД, за това, че при извършена проверка на 13.02.2021 год. в търговски обект по смисъла на §1, т.41 от ДР на ЗДДС, студио „фризьорски и козметични услуги“, находящ се в гр.Ловеч, ул.“Р.К.“№3, експлоатирано от „К.Ф.С.“ ООД е установено, че не за всяка извършена продажба, заплатена в брой се издава фискална касова бележка от фискалното устройство. На 13.02.2021 г. в 13:25 ч. е осъществен разговор по телефон с Р. Н. П. за предлаганите козметични продукти в обекта, направена е поръчка на 1/един/ брой „Хидроколагенов гел“ за лице от 120 мл на стойност 30.00 лв. В 14:20 ч. на място в обекта е закупен поръчаният продукт, сумата е заплатена в брой от К. К. С. – инспектор по приходите на Р. Н. П.-представляваща и работеща в обекта, която прие плащането, но не издаде фискален касов бон/ФКБ/ от наличното и работещо в обекта фискално устройство модел „DATECS-DP 150“, с регистрационен номер 4415610 от дата на регистрация 01.06.2020 г. в НАП, с индивидуален номер/ИН/ на ФУ DT836383 и ИН на фискална памет 02836383. В 14:30 ч. след легитимация и започване на същинската проверка е издадена разпечатка от КЛЕН/контролна лента на електронен носител/, както и дневен отчет, от които е видно, че за деня 13.02.2021 г. са регистрирани два броя фискални касови бонове с наименование на заплатените услуги съответно в 11:03:36 и 14:18:02 ч., което представлява нарушение на чл.25, ал.1, т.1 от Наредба №Н-18/13.12.2006 г. За регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин. За установените факти и обстоятелства е съставен Протокол сер.АА № 0449498/13.02.2021 г., подписан без възражения,

съставен на основание чл.110, ал.4, във връзка с чл.50, ал.1 от ДОПК. , което представлява нарушение на чл.25, ал.1, т.1, от Наредба №Н-18/13.12.2006 год.на МФ. По съставения акт жалбоподателят не е направил възражения. Въз основа на акта за нарушение е постановено обжалваното наказателно постановление.

При така установената фактическа обстановка,съдът приема следното:

АУАН е съставен от св ид. К.С., на длъжност инспектор по приходите в НАП, оправомощена със заповед №ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на Изпълнителния директор на НАП и съответно като такъв притежава правото да съставя АУАН за посоченото нарушение. НП също е издадено от компетентно лице, в случая от М.Д.К. – Началник на Отдел „Оперативни дейности“ - Велико Търново в ЦУ на НАП, упълномощен със заповед №ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП.

Съдът намира, че наказателното постановление и АУАН са съставени в сроковете по чл.34 от ЗАНН. Не са налице основания за прекратяване на административнонаказателното производство. АУАН е съставен съгласно изискванията на ЗАНН в присъствието на свидетелят, присъствал при установяване на нарушението, като чл.43 от ЗАНН допуска подписване на АУАН само от един свидетел . Същият е съставен в присъствие на представляващия дружеството и е връчен с разписка. Не споделят възраженията относно датата на издаване на НП, тъй като по делото са ангажирани доказателства, а именно извлечение от регистър АНП/л.51-л.52/, от които се установява датата на съставяне на АУАН и издаване на НП. Обстоятелството, че НП е връчено на дружеството няколко месеца след издаването му не може да бъде прието като доказателство за неиздаването му в срока по чл.34 от ЗАНН.

Съгласно разпоредбата на чл.185, ал.1 от ЗДДС /на основание на която норма е ангажирана отговорността на ЕТ/, на лице, което не издаде документ по чл. 118, ал. 1, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци. Съответно в чл. 118, ал.1 от ЗДДС е регламентирано, че всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон)

или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системния бон и да ги съхранява до напускането на обекта. Чл.25, ал.1, т.1 от наредбата гласи: „Независимо от документирането с първичен счетоводен документ задължително се издава фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД за всяка продажба на лицата:

1. по чл. 3, ал. 1 – за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод по чл. 3, ал. 1; като съгласно ал.6 фискалната касова бележка в случаите по ал. 1 се издава при извършване на плащането. Лицата по [чл. 3](#) са длъжни едновременно с получаване на плащането да предоставят на клиента издадената фискална касова бележка.

В случая безспорно санкционираното ООД има качество на задължено лице по смисъла на чл.118, ал.1 от ЗДДС и е бил длъжен да регистрира и отчита извършените от него продажби чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство. В този смисъл жалбоподателят е субект на задължението по чл.118, ал.1 от ЗДДС и респ. при констатирано нарушение – неиздаване на документ по чл.118, ал.1 от ЗДДС, може да му бъде налагана имуществена санкция на основание чл.185, ал.1 от ЗДДС. Константна е съдебната практика, че при прилагането на чл. 83, ал.1 от ЗАНН като изключение от общия принцип на ЗАНН за личната административнонаказателна отговорност на физическите лица, когато в нормативен акт е предвидена възможност за реализиране на такава отговорност по отношение на юридически лица за допуснати нарушения при осъществяваната от тях дейност, тази отговорност е обективна /безвиновна/ и при реализирането ѝ не може да се търси и доказва вина, независимо от формата ѝ. Ето защо ангажирането на отговорността на дружеството чрез налагане на имуществена санкция по чл.185, ал.1 от ЗДДС не е обусловено от наличието на виновно извършено административно нарушение от страна на физическо лице. Обективният характер на регламентираната в чл.185, ал.1 от ЗДДС отговорност за юридическите лица, изключва изследването и обсъждането на въпроса за вината. Достатъчно е със санкционираното деяние да са осъществени обективните елементи от състава на административното

нарушение. Отговорността на ЮЛ нито е обусловена и предпоставена от личната административнонаказателна отговорност на физическото лице – извършител на нарушението, нито изключва или поглъща тази отговорност.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема, че констатациите в акта за установяване на административно нарушение съответстват на действителното положение и е безспорно доказано по делото е, че при извършена проверка на 13.02.2021 г. в обект, стопанисван от дружеството – жалбоподател при покупка на 1 бр. хидроколагенов гел за лице от проверяващите на стойност 30 лв. не е издадена касова бележка от наличния в обекта и работещ касов апарат. Това обстоятелство е отразено в протокол за извършена проверка от 13.02.2021 г. и в акта за установяване на административно нарушение от 21.02.2021 г. Потвърждава се и от показанията на разпитаните свидетели. Описаното деяние представлява нарушение на чл.25, ал.1, т.1 от Наредба №Н-18/2006 год. на МФ. Обстоятелството дали е върната сумата от покупката на служителя на НАП, в какъвто смисъл са цитирани Правила за условията и реда за извършване на контролни покупки в търговски обекти и в интернет по смисъла на Наредба № Н-18/13.12.2006 г. не влияе върху съставомерните признаци на констатираното нарушение и не може да послужи като основание за отмяна на НП.

Съдът не споделя и изложеното в жалбата, че са налице условията на чл.28 от ЗАНН тъй като с посоченото нарушение се засягат съществено разпоредбите на ЗДДС, с оглед обстоятелството, че се касае за неиздаване на касова бележка, което от своя страна води до укриване на реалния оборот от извършената дейност.

Относно възражението за непълна квалификация на нарушението, съдът намира следното: В АУАН и в НП е посочен за нарушен чл.25, ал.1, т.1 от Наредба №Н-18/2006 год., като следва да се има предвид, че нито в акта, нито в постановлението е посочен чл.118, ал.1 от ЗДДС, който съдържа в себе си състава на описаното административно нарушение, но независимо от горното и доколкото липсва съществено изменение на обстоятелствата, въз основа на които е повдигнато административнонаказателното обвинение, съдът намира, че следва да се измени правната квалификация в такава по чл.118, ал.1 от ЗДДС, във връзка с чл.25, ал.1, т.1 от Наредба №Н-18/2006 г., тъй като

нарушението е безспорно установено. В същия смисъл е актуалната съдебна практика, включително и тълкувателна такава -ТР № 8 от 16.09.2021 г. на ВАС.

Наказващият орган при определяне размера на санкцията обаче, не се е съобразил с разпоредбата на чл.27 от ЗАНН и не е отчел обстоятелството, че нарушението е извършено за първи пъти, въпреки, че го е отразил в НП и че жалбоподателят, доколкото не са представени доказателства в тази насока до момента не е наказван за допуснати нарушения на данъчното законодателство, поради което неправилно е определил имуществена санкция в размер на 700,00 лева. Предвид факта, че липсват доказателства ООД да е допускало нарушения на ЗДДС; доказателства за наличие на публични задължения, съдът намира, че обжалваното наказателно постановление следва да бъде изменено и в частта, в която е наложена имуществена санкция в размер на 700,00 лева на жалбоподателя, като санкцията бъде намалена до предвидения в закона минимум, а именно 500,00 лева.

При този изход на процеса следва да бъде оставено без уважение искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на направените по делото разноски, като неоснователно. Въпреки, че съдът не е отменил, а е изменил НП, като е преквалифицирал нарушението и в частта относно размера на наложената имуществена санкция, то с оглед обстоятелството, че именно неправилно определеното от наказващия орган наказание е причина за съдебното производство следва да бъде уважена претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски в претендирания размер от 300 лева адвокатско възнаграждение и допълнително възнаграждение в размер на 300 лева за явяване в три допълнителни съдебни заседания, съгласно представения договор за правна защита и съдействие, пълномощно, както и представения списък с разноски, като ответника бъде осъден да му заплати сумата от общо 600 лева. Разноските претендирани от жалбоподателя са в минималния предвиден размер съгласно чл.18, ал.2 и чл.7, ал.2 от Наредба №1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а съгласно чл.7, ал.9 от същата е определено допълнителното възнаграждение за явяване в три съдебни заседания, като следва да се има предвид, че отлагането на делото е обусловено от неизпълнение от страна на ответника указания на съда за представяне на доказателства по делото. Ето защо въпреки направеното

възражение за прекомерност от страна на юриск.И. претенцията на жалбоподателя следва да бъде уважена в пълния претендиран размер.

Водим от гореизложеното и на основание чл.63 , ал.2, т.4 от ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 573072 – F592868/20.04.2021 г. на М.Д.К. – Началник на Отдел „Оперативни дейности“ - Велико Търново в ЦУ на НАП, с което е наложена на основание чл. 185, ал.1, пр.2 от ЗДДС имуществена санкция в размер на 700. 00 /седемстотин/лева на ”К.Ф.С.“ ООД, представлявано от П.Ц.Н. и Р. Н. П. за нарушение на чл.25, ал.1, т.1 от Наредба №Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, като преквалифицира нарушението по чл.118, ал.1 от ЗДДС, във връзка с чл.25, ал.1, т.1 от Наредба №Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин и НАМАЛЯВА размера на имуществената санкция от 700.00 на 500.00/петстотин/ лева.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на „К.Ф.С.“ ООД, ЕИК:*****, представлявано от П.Ц.Н., ЕГН:***** и Р. Н. П., ЕГН: *****, сумата от 600/шестстотин/ лева договорено и заплатено адвокатско възнаграждение.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на юриск.И. за присъждане на направените по делото разноски, като неоснователно.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Ловешки административен съд в 14 дневен срок от съобщението на страните,че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Ловеч: _____